

בית משפט השלום בעכו

28 מרץ 2010

ה"ת 10-01-23495 סימנדיוב נ' משטרת ישראל - ימ"ר גליל

-
-23

בפני מבקש כב' השופט משה אלטר, סגן נשיא
דני סימנדיוב

נגד

משיבה משטרת ישראל - ימ"ר גליל

החלטה

1. בתאריך 12/1/2010, בשעות הצהריים, נערך חיפוש בבית עסק הממוקם בעכו, רח' טרומפלדור 35 א' (להלן: "בית העסק").

בית העסק נמצא בבעלותו ובהחזקתו של מר דני סימנדיוב (להלן: "דני"). בעת עריכת החיפוש לא נכח דני בבית העסק. במקום נכחה הגב' ילנה בלוב - דולגי, עובדת של דני (להלן: "ילנה").

החיפוש נערך ע"י צוות של שוטרי בילוש מימ"ר גליל (להלן: "שוטרי הבילוש"), לאחר שהתעורר חשד כי בבית העסק מתנהלים הימורים בלתי חוקיים.

במהלך החיפוש נתפסו הפריטים הבאים:

10 מסכי מחשב, 9 כונני מחשב, 2 טלביזיות, 9 מקלדות, 1 בקרת שליטה למחשבים, 1 בקרת מצלמות, כבלים שונים וסך של 1,080 ₪ במזומן (להלן: "הציוד").

2. בפניי בקשתו של דני להורות למשטרת ישראל להחזיר לו את הציוד הנ"ל. הוא מבסס את בקשתו על הטעוניהם הבאים:

א. עובר לביצוע החיפוש ותפיסת הציוד לא התגבש אצל השוטרים, שערכו את החיפוש ותפסו את הציוד, "יסוד סביר להניח" כי הציוד שנתפס שימש "לעריכת משחק, הגרלה או הימור אסורים", כדרישת סעיף 235 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ולכן לא הייתה לשוטרים סמכות לתפוס את הציוד.

בית משפט השלום בעכו

28 מרץ 2010

ה"ת 10-01-23495 סימנדיוב נ' משטרת ישראל - ימ"ר גליל

- ב. החיפוש בבית העסק בוצע בהעדר צו חיפוש וללא סמכות כדין.
- ג. החיפוש ותפיסת הציוד נעשו שלא בנוכחות שני עדים, שאינם שוטרים, כדרישת סעיף 26 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח-חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").
- ד. הציוד, שמרביתו "מחשב או דבר המגלם חומר מחשב", מוחזק בידי המשיבה שלא כדין ובניגוד להוראות סעיף 32 לפקודה.
3. לחילופין, עותר דני להורות למשיבה להחזיר לו את הציוד מכח ההלכה הרווחת לפיה אם ניתן להבטיח את תכלית התפיסה בדרך אחרת, שפגיעתה בזכות הקניין של הבעלים של התפוס פחותה, יש להחזיר את התפוס בתנאים שיבטיחו את תכלית התפיסה.
4. בתגובתה לבקשה הביעה המשיבה התנגדות להחזרת הציוד לדני, בטענה שהציוד אמור לשמש כראיה בתיק הפלילי שיוגש נגד דני והחזרתו לדני, במלואו או בחלקו, "תהווה קטיעת שרשרת מוצג שעלולה לפגוע אנושות בתיק החקירה".
5. אדון להלן בכל אחד מטיעוניו של דני, לפי סדרם:

א. שאלת חוקיות תפיסת הציוד:

בהתאם להוראות סעיף 235 לחוק העונשין רשאי שוטר לתפוס "כלים או מכשירים, כרטיסים או כל דבר אחר" אם היה לו יסוד סביר להניח שהם "שימשו לארגון או עריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים" וכן רשאי הוא לתפוס כספים אם "היה לו יסוד סביר להניח שנתקבלו כתוצאה מארגון המשחק ההגרלה או ההימור האסורים או מעריכתם".

כפי שעולה מעיון בחומר החקירה המצוי בתיק החקירה (תיק פ.א. 16330/10 של תחנת עכו), שהוצג לעיוני, היה למשטרה מידע על כך שבבית העסק מונהלים משחקים אסורים. לכן ביום 12/1/10, בטרם עריכת החיפוש ותפיסת הציוד, נכנסו לבית העסק שני שוטרים מיחידת אלון של מג"ב צפון (להלן: "שוטרי אלון"), בלבוש אזרחי, ונוכחו לדעת כי במקום מתנהלים משחקים אסורים תוך שימוש במחשבים. אחד משוטרי אלון התקשר לשוטרי הבילוש, שהמתינו בחוץ, והודיע להם כי במקום מתנהלים משחקים אסורים ובעקבות כך נכנסו שוטרי הבילוש לבית העסק, ערכו את החיפוש ותפסו את הציוד.

בית משפט השלום בעכו

28 מרץ 2010

ה"ת 10-01-23495 סימנדיוב נ' משטרת ישראל - ימ"ר גליל

שוטרי הבילוש שערכו את החיפוש ותפסו את הציוד, עשו זאת בסמוך לאחר שהודע להם ע"י שוטרי אלון, ששהו בתוך בית העסק, כי במקום מתנהלים משחקים אסורים תוך שימוש במחשבים. לכן ברור שהיה להם יסוד סביר להניח כי הציוד שנתפס שימש לעריכת משחקים אסורים.

אני קובע, איפוא, כי תפיסת הציוד הייתה כדין.

ב. שאלת חוקיות עריכת החיפוש:

אין חולקין ששוטרי הבילוש שביצעו את החיפוש לא היו מצוידים בצו חיפוש שניתן ע"י בימ"ש.

לטענת דני, בהעדר צו חיפוש, היו השוטרים רשאים לבצע את החיפוש רק בהתקיים אחד התנאים המפורטים בסעיף 25 לפקודה, שזו לשונו:

"25. שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית או מקום, אם

(1) יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע או שפשע בוצע שם זה

מקרוב,

(2) תופס הבית או המקום פונה לעזרת המשטרה;

(3) אדם המצוי שם פונה לעזרת המשטרה ויש יסוד להניח שמבוצעת

שם עבירה;

(4) השוטר רודף אחרי אדם המתחמק ממעצר או נמלט ממשמורת

חוקית";

ובמקרה שבפנינו לא התקיים אף אחד מהתנאים הנ"ל.

הגם שמסכים אני עם דני כי במקרה שבפני לא התקיים אף אחד מהתנאים המפורטים בסעיף 25 לפקודה (בהקשר זה ראוי לציין שהעבירה שנעברה, לכאורה, בבית העסק הינה עבירה לפי סעיף 228 לחוק העונשין, שזו עבירה מסוג עוון ולא מסוג פשע), אין אני מסכים עימו שהחיפוש בבית העסק לא היה חוקי, כפי שיובהר להלן.

סעיף 25 לפקודה אינו הוראת החוק היחידה המסמיכה שוטר להיכנס לבית עסק. סעיף 28 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק רישוי עסקים"), מסמיך גורמים שונים, לרבות שוטרים, להיכנס לחצרים בהם מתנהל עסק כדי לבדוק אם מקיימים בו את הוראות החוק. ראה בעניין זה את דברי כב' השופט ד"ר עודד מודריק בב"ש 91637/03 (מחוזי, ת"א-יפו), בני אופיר נ. ימ"ר תל-אביב.

בית משפט השלום בעכו

28 מרץ 2010

ה"ת 10-01-23495 סימנדיוב נ' משטרת ישראל - ימ"ר גליל

זאת ועוד, כפי שעולה מדו"ח החיפוש, ילנה נתנה את הסכמתה לכך שהחיפוש יערך ללא צו חיפוש מבית משפט. די בכך כדי להכשיר את עריכת החיפוש ללא צו חיפוש, גם אלמלא הוראות סעיף 28 לחוק רישוי עסקים.

אני קובע, איפוא, כי הכניסה לבית העסק ועריכת החיפוש בו הייתה כדין.

משמעות עריכת החיפוש שלא בפני שני עדים, שאינם שוטרים:

בהתאם להוראות סעיף 26(א) לפקודה יש לערוך חיפוש, בין עפ"י צו חיפוש שניתן ע"י בימ"ש ובין שלא על פי צו, בפני שני עדים שאינם שוטרים, אלא אם כן:
"1) לא ניתן בנסיבות העניין ובגלל דחיפותו לערכו כאמור. נסיבות העניין וטעמי דחיפותו יפורטו בפרוטוקול שייערך;
2) שופט הרשה לערכו שלא בפני עדים;
3) תופש הבית או המקום שבו נערך החיפוש, או אחד מבני ביתו הנוכחים שם, ביקש לערכו שלא בפני עדים; הבקשה תפורט בפרוטוקול שייערך";

אין חולקין שבמקרה שבפניי נערך החיפוש שלא בפני שני עדים שאינם שוטרים, למרות שלא התקיים אף אחד מהתנאים המכשירים עריכת חיפוש ללא עדים, כפי שהם מפורטים בסעיף 26(א) לפקודה. למרות זאת, אני סבור שאין בכך כדי לפגוע בחוקיות תפיסת הציוד שבאה בעקבותיו. בעניין זה אני מאמץ את דברי כב' השופט ד"ר עודד מודריק בב"ש 91637/03 הנ"ל, שאמר:

"...מקום שהכניסה לחצרים חוקית ומותרת וגם תפיסת חפץ, בידי שוטר, באותם חצרים, מותרת (כפי שקבעתי שזה המצב במקרה שבפניי - מ.א.), מתקבל על הדעת שתפיסת חפצים גלויים שהשגת הנגישות אליהם אינה מצריכה 'חיפוש', עשויה להיות מותרת גם בלי נוכחות עדים.

...תכלית הדרישה (לנוכחותם של 2 עדים שאינם שוטרים - מ.א.), היא

להבטיח את טוהר המידות של עורכי החיפוש; היינו, שלא ישלחו יד בחפצים לא להם, שלא ישתלו ראיות ולא יפגעו בחפצים וברכוש שלא לצורך. ואם אירע, חס וחלילה, ששוטר פשע באחד מאלה, יהיה מי שיעיד על כך".

אין צריך לומר שבמקרה שבפניי לא הועלתה כל טענה כלפי טוהר המידות של שוטרי הבילוש שערכו את החיפוש ותפסו את הציוד ולכן אין להעדרם של שני עדים, שאינם שוטרים, כל נפקות.

בית משפט השלום בעכו

28 מרץ 2010

ה"ת 10-01-23495 סימנדיוב נ' משטרת ישראל - ימ"ר גליל

.ד

החזקת הציוד בידי המשיבה בניגוד להוראות סעיף 32 לפקודה:

סעיף 32 (ב) לפקודה קובע לאמור כי "על אף הוראות פרק זה, לא ייתפס מחשב או דבר המגלם חומר מחשב, אם הוא נמצא בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, אלא על פי צו של בית משפט; צו שניתן שלא במעמד המחזיק במחשב או בדבר המגלם חומר מחשב, יינתן לתקופה שאינה עולה על 48 שעות... בית המשפט רשאי להאריך את הצו לאחר שניתנה למחזיק הזדמנות להשמיע טענותיו" (ההדגשה שלי - מ.א.).

לטענת דני, מרבית הפריטים שמרכיבים את הציוד שנתפס "מתאימים להגדרת סעיף החוק - מחשב או דבר המגלם חומר מחשב, שכן עסקינן בציוד מחשב על חלקיו ותוכנות מחשב". לכן היה צריך, מלכתחילה, צו של בית משפט כדי לתפוס פריטים אלה ובכל מקרה, לא ניתן להחזיק בהם מעבר ל- 48 שעות, מבלי שביהמ"ש האריך את צו התפיסה ואין חולקין שבמקרה זה לא ניתנה על ידי ביהמ"ש כל החלטה להאריך את משך התפיסה מעבר ל- 48 שעות.

אין בידי להסכים עם טענתו הנ"ל של דני. לדעתי, הוראות סעיף 32(ב) לפקודה חלות רק על "מחשב או דבר המגלם חומר מחשב", שנתפסו מכח הוראות הפקודה. הן אינן חלות במקרה שבפניי, בו תפיסת הציוד הייתה מכח הוראות סעיף 235 לחוק העונשין.

זאת ועוד; עסק בו מנהלים, לכאורה, משחקים אסורים, איננו "מוסד" כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971. לכן גם אם תפיסת הציוד הייתה מתבצעת במקרה זה מכח הוראות הפקודה, לא הייתה תחולה להוראות סעיף 32 (ב) לגבי הציוד שנתפס.

זאת ועוד, כפי שנקבע בשורה של החלטות ופסקי דין, התכלית של הוראות סעיף 32(ב) הינה להגן על מוסדות התלויים במחשבים שלהם לצורך פעילותם החוקית, כדי למנוע מצב בו תפיסת המחשבים ו/או המשך החזקתם מעבר ל- 48 שעות, ללא צו של בית משפט, תיפגע בפעילות השוטפת, החוקית, של אותם מוסדות. אולם מקום בו משמש המחשב רק, או בעיקר, כאמצעי לביצוע עבירה, כפי שזה לכאורה במקרה שבפניי, אין ליתן ההגנה הנ"ל, שהרי ברור הוא כי המחוקק לא התכוון

בית משפט השלום בעכו

28 מרץ 2010

ה"ת 10-01-23495 סימנדיוב נ' משטרת ישראל - ימ"ר גליל

ליתן הגנה, בהוראת חוק מיוחדת, לגבי תפיסת מחשב והמשך החזקתו בידי המשטרה, כאשר מדובר במחשב המשמש לביצוע עבירות.

לכן אני דוחה גם את טענתו זו של דני.

6. כאמור עותר דני, לחילופין, להורות להחזיר לו את הציוד בתנאים וערבויות כפי שייקבעו ע"י ביהמ"ש, בבחינת "חלופת תפיסה".

אין חולקין שבהמשך החזקתו של הציוד בידי המשטרה, יש משום פגיעה בזכות הקניין של דני, אולם סבורני כי לאור העובדה שקיים חשש כי אם הציוד יוחזר לדני הוא עלול לשוב ולעשות בו שימוש לא חוקי - ובעניין זה ראוי לציין שמעיון בגיליון הרשעותיו הקודמות, עולה כי בעברו חמש הרשעות קודמות, כולן בגין עבירה לפי סעיף 228 לחוק העונשין וגם מאסרים בפועל ומאסרים על תנאי שהוטלו עליו בעבר, לא היה בהם כדי להרתיעו מלחזור ולבצע עבירה זו פעם אחר פעם - אין מקום להורות על החזרת הציוד, למעט הכספים, לידיו. באיזון שבין הפגיעה בזכות הקניין של דני, מצד אחד, לבין הצורך למנוע מדני לשוב ולפגוע בציבור ע"י שימוש בציוד לצורך ארגון ועריכת משחקי הימור אסורים, מצד שני, גובר הצורך למנוע מדני לשוב ולהשתמש בציוד לצורך ארגון ועריכת משחקי הימורים אסורים.

זאת ועוד, המשיבה זקוקה לציוד כראיה בהליכים המשפטיים, שהיא עומדת לנקוט כנגד דני בשל השימוש הלא חוקי שעשה בציוד.

אשר לכספים, אני סבור שיש לאפשר החזרתם לדני, למעט השטר של 100 ₪, שסומן על ידי המשטרה, אשר באמצעותו נטל אחד משוטרי אלון חלק במשחקי ההימורים שנערכו בבית העסק, לפני כניסתם של שוטרי הבילוש, שכן שטר זה שייך למשיבה.

7. סיכומי של דבר, אני מקבל את הבקשה בכל הנוגע לכספים, ומורה להחזירם לדני, למעט השטר המסומן של 100 ₪, ודוחה את הבקשה בכל הנוגע ליתרת הציוד.

אם לא יוגש כתב אישום תוך 6 חודשים מיום תפיסת הציוד (12/1/2010), תוחזר גם יתרת הציוד לדני.

ניתנה היום, י"ג ניסן תש"ע, 28 מרץ 2010, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בעכו

28 מרץ 2010

ה"ת 10-01-23495 סימנדיוב נ' משטרת ישראל - ימ"ר גליל

משה אלטר, סגן משיא

למזכירות: נא לשלוח את העתק ההחלטה לצדדים.

הוקלד על ידי